

[Aage Andersen]

Der har jo adskillige gange i de seneste år her i landet været talt om indkomstpolitiske løsninger og også været gennemført sådanne løsninger, men det har knebet med at få etableret de helhedsløsninger, som et flertal i folketinget ellers har erklæret sig som tilhænger af.

Den situation, vi i dag står i, kan komme til at betyde, at vi nu får gennemført den økonomiske helhedsløsning, som vort samfund trænger så afgørende til, og man må håbe, at folketingets partier vil leve op til den ansvarsbevidsthed, som jeg synes denne helhedsløsning er udtryk for.

I de drøftelser, der forudgående har været med organisationerne, har det helt klart været sådan, at lønmodtagergruppen som helhed har lagt den allerstørste ansvarsbevidsthed for dagen, en ansvarsbevidsthed, som andre interessegrupper havde endog meget svært ved at leve op til.

Resultatet af helhedsløsningen er for lønmodtagerne blevet det, som Politiken i en leder den 4. december betegnede som indgreb, hvis lighed ikke tidligere er præsteret her i landet. Jeg er enig i denne vurdering. Her er virkelig tale om en skrap kost, som lønmodtagerne naturligvis kun kan få til at glide ned, fordi den fremlagte plan opfattes som en helhed, en helhed, der pålægger lønmodtagerne...

Første næstformand (Enggaard):

Der må være mere ro i salen.

Aage Andersen (S):

... betydelige byrder, men med sit forslag om f. eks. overskudsdeling også lægger op til en mere rimelig fordelingspolitik.

Den tilbageholdenhed, som lønmodtagerne pålægges, betyder bl. a., at ophobningen af kapital i virksomhederne vil forøges, og det må være helt rimeligt, at lønmodtagerne, sådan som det forudsættes i beslutningsforslaget, via en obligatorisk og solidarisk overskudsdeling får en andel af de fællesskabte værdier. Overskudsdelingen skal sikre, at den tilbageholdenhed, lønmodtagerne pålægges, ikke bare udmøntes i større profitter, men bliver investeret til gavn for produktion og beskæftigelse.

Et andet af overskudsdelingens væsentlige formål er at sikre de ansatte øget indflydelse

på deres arbejdspladser, kort sagt videreudvikle og forstærke demokratiseringsprocessen på vore virksomheder.

Vedrørende den fælles fond, som der tilsyneladende her i folketinget er så meget betænkelighed ved, vil jeg gerne pege på, at den er en forudsætning for, at overskudsdelingen kan blive solidarisk, og at den også kan komme til at omfatte f. eks. de offentligt ansatte og andre, som er beskæftiget uden for virksomheder, som er omtalt i forslaget.

Når talen er om fællesfonden, forstår man naturligvis godt, at de partier, der direkte repræsenterer kapitalen her i landet, under ingen omstændigheder ønsker, at den økonomiske magtbalance skal ændres, og derfor er imod fonden. Mere overraskende er det nok, synes jeg, at partier, der må formodes at have en anden indstilling, tager afstand fra denne fællesfond, der som sagt er nødvendig, hvis der skal blive tale om en solidarisk løsning.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale beslutningsforslaget til vedtagelse og i øvrigt foreslå, at det behandles i arbejdsmarkedsudvalget.

Christophersen (V):

Vi får nu mulighed for at vende tilbage til det emne, som vi for en vis periode blev revet bort fra under sidste punkt på dagsordenen. Jeg skal ikke sige, at det mellemstil, vi oplevede, var uinteressant, men dette emne er naturligvis også interessant.

Jeg bemærkede i går, at socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Ole Espersen, i en af sine replikker sagde om socialdemokratiets forhold til begrebet ØD: vi var måske nok for hurtigt fremme med ØD, men det, vi nu foreslår, er heller ikke ØD, det er obligatorisk udbyttedeling. Det synes jeg oprigtig talt er en utrolig udtalelse, for hvis man læser det forslag til folketingsbeslutning, der nu foreligger, og sammenligner det med det eller rettere de lovforslag, der blev fremsat af den socialdemokratiske mindretalsregering i 1972, kan man konstatere, at der stort set ingen forskel er. Det foreliggende forslag bygger i næsten alle sine principper på det samme grundlag som forslaget fra 1972. De afvigelser, der er, går enten ud på, at man udskyder frem til revisionen om 5 år af en eventuel lov